

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych*

CZWARTY DZIEŃ EGZAMINU ADWOKACKIEGO 27 MARCA 2020 r.

CZEŚĆ PIĄTA EGZAMINU

zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a) W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b) W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadań (z zakresu prawa administracyjnego oraz z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki) wynosi łącznie 480 minut.
4. Zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki zawarte jest na 6 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

INFORMACJA DLA ZDAJĄCEGO

- I.** Po zapoznaniu się z treścią zadania - opracowanym na potrzeby egzaminu stanem faktycznym - proszę przygotować opinię prawną, w której należy:
- 1) ocenić zachowanie adwokata Adama Adamskiego z punktu widzenia zasad wykonywania zawodu i zasad etyki adwokackiej, z uwzględnieniem interesu publicznego;
 - 2) w przypadku uznania, że adwokat Adam Adamski naruszył ww. zasady, wskazać przepisy, które zostały przez niego naruszone oraz opisać, na czym polegało ich naruszenie.
- II.** Przygotowaną opinię prawną należy podpisać imieniem i nazwiskiem: *Jan Kowalski*.

STAN FAKTYCZNY ZADANIA

Adwokat Adam Adamski oraz adwokaci Bartosz Bielecki i Cezary Czerski, wpisani na listę adwokatów Izby Adwokackiej w Rzeszowie, w latach 2010-2018 wykonywali zawód z wykorzystaniem wspólnego lokalu i urządzeń technicznych w ramach wspólnoty biurowej. Łączyła ich ustna umowa o stałej współpracy, w ramach której prowadzili sprawy wspólnych klientów, jak również wzajemnie się zastępowali. Natomiast sposób korzystania ze wspólnego lokalu i urządzeń technicznych oraz sposób rozliczania wydatków związanych z wykonywaniem zawodu we wspólnocie biurowej nie był przedmiotem odrębnej umowy. Klientami adwokata Cezarego Czerskiego byli między innymi wspólnicy spółki cywilnej pod nazwą „Premium” w osobach Kazimierza Kazimierskiego, Danuty Danowskiej i Jana Janowskiego. Z uwagi na wielość zleconych do prowadzenia spraw byli oni częstymi gośćmi w kancelarii wyżej wymienionych adwokatów, utrzymywali także ze sobą kontakty towarzyskie. Adwokat Adam Adamski osobiście nie zajmował się sprawami spółki cywilnej pod nazwą „Premium”, ale miał ogólną orientację co do problemów prawnych wspólników. W roku 2015 został poproszony o reprezentowanie Jana Janowskiego w sprawie o rozwód przeciwko Halinie Janowskiej, którą ku zadowoleniu obu stron szybko i sprawnie przeprowadził.

Z dniem 31 grudnia 2018 r. adwokat Adam Adamski rozwiązał z pozostałymi adwokatami umowę o współpracy (m.in. z powodu nieporozumień na tle rozliczeń z tytułu ponoszenia kosztów utrzymania lokalu) i przeniósł siedzibę swojej kancelarii do innego lokalu na terenie Rzeszowa, a także rozpoczął wykonywanie zawodu w filii kancelarii w Lublinie, o czym zawiadomił Okręgową Radę Adwokacką w Lublinie. Jego kontakty z partnerami z dawnej kancelarii stały się bardzo rzadkie, a po kilku miesiącach w zasadzie ustały.

Na początku marca 2019 r. do kancelarii adwokata Adama Adamskiego zgłosił się Zygmunt Zygmuntowski, który zwrócił się do niego o pomoc prawną w sprawie o zapłatę przeciwko wspólnikom spółki cywilnej „Premium”, Kazimierzowi Kazimierskiemu, Danucie Danowskiej i Janowi Janowskiemu. Adwokat Adam Adamski sprawę przyjął i wykorzystując znajomości osobiste ze wspólnikami tej spółki zaproponował im spotkanie celem wypracowania ugodowego załatwienia sporu. Spotkanie odbyło się w dniu 23 marca 2019 r. w kawiarni położonej w centrum handlowym. Podczas spotkania wspólnicy spółki cywilnej zakwestionowali zasadność zgłaszanego wobec nich roszczenia. Z uwagi na postawę

wspólników, adwokat Adam Adamski podczas tego spotkania użył wobec nich groźby polegającej na tym, że w przypadku gdy nie zapłacą jego klientowi żądanej kwoty, w mediach zostaną rozpowszechnione materiały mogące godzić w ich dobre imię, w tym nagrania uderzające w renomę prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą „Premium”. Następnego dnia wystosował do wszystkich wspólników spółki cywilnej wezwanie do zapłaty, w którym żądając spełnienia świadczenia zawarł stwierdzenie, że jeśli nie zapłacą, to poniosą odpowiedzialność karną, a materiały obciążające spółkę trafią do mediów.

W tym samym czasie do adwokata Adama Adamskiego zgłosiła się Halina Janowska, żona Jana Janowskiego, któremu przed laty prowadził sprawę o rozwód. Na wstępie podkreśliła zasługi adwokata Adama Adamskiego w szybkim przeprowadzeniu sprawy rozwodowej, a zwłaszcza umiejętność w zakresie mediacyjnego jej zakończenia. Wyraziła przy tym nadzieję, że znając sytuację stron, teraz reprezentując ją, doprowadzi do satysfakcjonującego obydwie strony podziału majątku wspólnego byłych małżonków. Adwokat Adam Adamski przyjął pełnomocnictwo od Haliny Janowskiej i złożył w jej imieniu do Sądu wnioski o podział majątku wspólnego byłych małżonków. Po otrzymaniu odpisu wniosku, uczestnik tego postępowania Jan Janowski skierował do Sądu pismo procesowe, w którym zakwestionował legitymację adwokata Adama Adamskiego do reprezentowania jego byłej żony, podnosząc że adwokat Adam Adamski był jego pełnomocnikiem w sprawie rozwodowej. Sąd z urzędu przesłał odpis tego pisma do Okręgowej Rady Adwokackiej w Rzeszowie.

Halina Janowska przy kolejnej wizycie w kancelarii, która miała miejsce 15 maja 2019 r., poprosiła adwokata Adama Adamskiego o udzielenie pomocy prawnej jej rodzicom, u których przebywa małoletni syn jej brata, mieszkającego obecnie za granicą. Matka dziecka uzyskała prawomocne postanowienie Sądu w przedmiocie przymusowego odebrania dziecka, podlegającego jej władzy rodzicielskiej, od rodziców ojca dziecka. Będąc w kancelarii adwokata Adama Adamskiego, Halina Janowska otrzymała telefon od swoich rodziców. Rodzice w sposób emocjonalny poinformowali ją o wizycie kuratora sądowego, który wraz z matką dziecka przystąpił do realizacji postanowienia Sądu w przedmiocie przymusowego odebrania małoletniego syna. Wyjaśniła, że jej brat nadal przebywa za granicą, przed wyjazdem zabrał matce dziecko i pozostawił u swoich rodziców. Pomimo orzeczenia Sądu, jej rodzice nie wydali dobrowolnie dziecka jego matce.

Adwokat Adam Adamski poinformował Halinę Janowską, że za godzinę musi stawić się w Sądzie na sprawie karnej, w której został przez Sąd wyznaczony dla oskarżonego Mariana M. obrońcą z urzędu. Halina Janowska nalegała na adwokata Adama Adamskiego, aby niezwłocznie udał się z nią do miejsca zamieszkania jej rodziców. Zaproponowała także dodatkowe wynagrodzenie za udział adwokata w czynnościach prowadzonych przez kuratora. Adwokat Adam Adamski przystał na propozycję i podyktował sekretarce treść wniosku do sądu o zmianę terminu rozprawy oskarżonego Mariana M. W uzasadnieniu wniosku jako przyczynę prośby o zmianę terminu rozprawy, wskazał kolizję terminów czynności procesowych, która wynikała z przyjętego zlecenia udania się na czynności prowadzone przez kuratora sądowego. Po podpisaniu pisma poprosił sekretarkę o niezwłoczne złożenie tego wniosku w Sądzie, aby nastąpiło to przed terminem wyznaczonej rozprawy. Sekretarka złożyła przedmiotowe pismo w biurze podawczym Sądu, na 15 minut przed wyznaczoną godziną rozprawy.

Spełniając prośbę Haliny Janowskiej, adwokat Adam Adamski udał się niezwłocznie do miejsca zamieszkania rodziców swojej klientki. Z tego też powodu, biorąc udział w czynnościach przymusowego odebrania dziecka realizowanych przez kuratora sądowego, nie stawił się przed sądem w sprawie Mariana M. W czasie wykonywania czynności służbowych przez kuratora w miejscu pobytu dziecka dochodziło do utarczek słownych pomiędzy dziadkami a matką dziecka. Dziadkowie uniemożliwiali kuratorowi dostęp do pomieszczenia, w którym przebywało dziecko, zasłaniając swoim ciałem drzwi do tego pomieszczenia. Adwokat, pomimo upomnień, aktywnie starał się wpłynąć na kuratora, aby ten odstąpił od realizacji postanowienia sądu. Zarzucał kuratorowi brak profesjonalizmu oraz użył wobec niego sformułowania, że zachowuje się jak „bezduszny terrorysta”. W celu uniknięcia dalszej eskalacji negatywnych zachowań osób zobowiązanych do wydania dziecka oraz usunięcia przeszkód jego przymusowego odebrania, kurator sądowy korzystając z uprawnień przewidzianych w art. 598¹⁰ i 598¹¹ § 3 k.p.c. zwrócił się do Policji o udzielenie pomocy przy realizacji czynności związanych z przymusowym odebraniem dziecka. Na jego żądanie policjanci usunęli dziadków z miejsca wykonywania czynności. Kurator sądowy w sporządzonym protokole z tej czynności zawarł stwierdzenia dotyczące m.in. niewłaściwego zachowania uczestniczącego w tej czynności adwokata. Odpis protokołu Sąd przesłał do wiadomości Okręgowej Rady Adwokackiej w Rzeszowie w celu oceny prawidłowości zachowania adwokata Adama Adamskiego, uczestniczącego w charakterze

pełnomocnika osób zobowiązanych do wydania dziecka w czynności jego przymusowego odebrania.

Adwokat Adam Adamski po złożeniu w sprawie karnej Mariana M. wniosku o zmianę terminu rozprawy, nie sprawdził jego losów. Na skutek niestawiennictwa adwokata Adama Adamskiego, z uwagi na obligatoryjny charakter obrony, rozprawa w sprawie oskarżonego Mariana M. została odroczone. Na rozprawę stawili się oskarżony, pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego w osobie adwokata Tadeusza Kota, mającego siedzibę w Krakowie oraz świadkowie; część z nich przybyła do Sądu z odległych miejscowości. Sąd uznał niestawiennictwo obrońcy za nieusprawiedliwione i stanowiące rażące naruszenie obowiązków procesowych. Stosownie do treści art. 20 § 1 k.p.k. o zaistniałej sytuacji zawiadomił Okręgową Radę Adwokacką w Rzeszowie i zażądał od jej dziekana nadesłania w terminie 30 dni informacji o podjętych działaniach wynikających z zawiadomienia pod rygorem nałożenia sankcji, o jakiej mowa w art. 20 § 1a k.p.k.

W toku postępowania prowadzonego przez Referat Skargowy ORA w Rzeszowie ustalono, że adwokat Adam Adamski zalega z zapłatą składek na rzecz Samorządu za okres od kwietnia 2019 r. do 31 stycznia 2020 r. Pomimo wezwania do zapłaty nadal ich nie uiścił, a niewywiązywanie się z obowiązku ich zapłaty tłumaczył koniecznością ponoszenia wydatków na inne cele, jak zakup mebli do mieszkania i wyjazd wakacyjny. Ustalono ponadto, że od 1 stycznia 2019 r. wykonuje zawód poza siedzibą kancelarii, w filii położonej w Lublinie. Wobec takiej postawy Adama Adamskiego, Referat Skargowy skierował sprawę do Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej w Rzeszowie celem podjęcia stosownych czynności.